

Ավետիք Իսահակյան

Ա՜խ, իմ ճամփես մոլոր գրնաց,

Ա՜խ, իմ ճամփես մոլոր գրնաց,
Անտակ ծովին դեմ առա.
Վա՜խ, իմ սերըս անցա՜վ գրնա՜ց,
Ետ կանչելու ճար չըկա:

Դումանն եկավ, ծովը ծածկեց,
Էն խաս հավքերն ի՞նչ եղան.
Դարդը եկավ, սիրտըս ծակեց.
Էն ալ – վարդերս ի՞նչ եղան:

Ա՜խ, խաս հավքերն ծովում խեղդվան,
Ագռավն վրենս կըղոռա,
Միրուս գառ – վառ վարդերն թոռման,
Բլբուլս անթն կըսըգա...

1897

Հատիճ